

Miljøverndepartementet
Pb 8013 Dep
0030 Oslo

Uttalelse til Forskrift om erstatning for rovdyrskade på bufe og tamrein

Rovviltnemnda i region 6 har i møte 23. mai drøftet utkastet til ny forskrift om erstatning for rovviltskade på bufe og tamrein.

Nemnda er positiv til den tredelte modellen, men modellen er krevende. Skal man ha en enkel ordning med risikoorientert erstatning, vil dette bli sjablongmessig håndtering og svak målretting mot de reelle tapene. På den andre siden skal man oppnå størst mulig rettferdighet, så må kompensasjon og erstatning orienteres mot enkelt drivere og enkeltbesetninger.

Nemnda ser for seg at risikobasert forhåndsutbetaling i stor grad må ligne på forskudd på forventet tap, og at det vil være et anbefalt hovedgrep når man nå implementerer den nye ordninga.

Det vil bety at det ved utmåling av risikoerstatning må legges vekt på erfaringsbasert historisk rovviltskade slik det går fram av erstatningsutbetalingene i rovbasen. Det vil minske utbetalinga av risikoerstatning til de som vi ikke venter vil få rovviltskade i sine buskaper. Samtidig vil det øke sjansene for at risikoerstatninga nyttes til forebyggende tiltak.

Den nye ordninga vil være dårlig i å fange opp endringer i tapet, noe som må bety at selv om man har utbetalt risikoorientert erstatning og tap ikke inntre, så legger nemnda til grunn at denne ikke blir problematisert i ettertid. Derimot forventer man at hvis det reduserte tapsbilde blir stabilt over år, vil det få betydning for nivået av risikoerstatning.

For områder som får nye, eller vesentlig økte tap, så må det fanges opp i år 1 av ordningen med skjønnsvurdert erstatning. Deretter må den bygges inn i ordningen med risikoerstatning.

Vi tilrår også at risikoerstatninga blir utbetalt uten søknad, men tas direkte ut fra historiske data.

Med de til dels voksende rovdyrbestandene det legges opp til, må det forventes at størrelsen på bevilgninger til erstatning for rovviltskader økes tilsvarende. En innføring av risikoerstatning må ikke komme i konflikt med prinsippet om at tap skal erstattes fullt ut.

I denne sammenheng vil nemnda vise til § 12a i Lov om viltet, der det heter:

”Når husdyr og tamrein blir drept eller skadet av rovvilt, yter staten full erstatning for tapet og følgekostnadene i samsvar med forskrift gitt av Kongen. Kongen kan også gi forskrift om tilbakekreving av uriktig utbetalt beløp.”

Nemnda forutsetter at den nye forskriften er i tråd med denne § i loven.

Nemnda er kjent med at rein som dokumenteres rovvilt drept ikke reknes som produksjon iht. reindriftens produksjonstilskudd i gjeldende forskrift. Nemnda mener at dette må kompenseres, for eksempel som følgekostnader av rovdyrtap på linje med erstatning for sau drept av fredet rovvilt.

Kommentarer til § 14

I utkast til forskrift heter det blant annet at "...Det skal også gjøres fradrag for utbetalt risikoerstatning og erstatning for dokumentert rovviltsskade."

Fylkesmannen i Nord-Trøndelag foreslår at man ikke trekker fra de deler av risikoerstatninger som er dokumentert brukt til anbefalte forebyggende tiltak. Dette vil være en ytterligere økonomisk motivasjon for å gjennomføre tiltak som reduserer tap av dyr på beite.

Med hilsen

Anne Irene Myhr

Leder i Rovviltnemnda for region 6